

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto clemente flauio episcopo. Cap[itulum]. cxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

dominum exclamabat: ⁊ gratias agens x̄po sinez suo martyrio imponi exorabat. Eratq; sicut truncum nullum habens sustentaculus nihilq; in eo hoīs apparebat nisi sola lingua: qua dominum collaudabat. Multi quoq; de affatibus eius tormētis compatientes desce- bant: ⁊ non audentes illum asp̄icere faciem suam operiebant. Tunc mandante rege vnus ex carnificibus accessit: ⁊ caput eius ampu- tauit. Cuius corpus xp̄iani i ep̄i ciuitate cla- pe sepelierunt. v. kal. decēbris.

De sancto elemente fl a- uio ep̄scopo. Cap. cxij.

Elementus ep̄scopus cogno- mento flauus apud metensem ciuitatem claruit. Hic cōsul romanorū ⁊ patruus clemen- tis pape fuit. Qui a brō pe- tro apostolo baptizatus ⁊ di- scipulus effectus: ⁊ ab eodez ep̄s ordinatus: ad galliā bel-

gicam euangelizandi gratia missus est: cum pluribus alijs ep̄is. Et dum ad metensem ci- uitatem peruenisset a quodam viro hospicio officiose susceptus fuit. Cui ⁊ xp̄m ei inco- gnitum ⁊ inauditum predicauit: in quo om̄ia signa se facturum promissit: a quo ⁊ didicit in arenario olim ab octauiano in ipsa vrbe cō- structo diaconem ingētem degere: qui alios diacunculos ex se genuerat: quoz flatu mor- tifero aer adeo pestilens ⁊ infectus erat: vt multis iam extinctis: ciuitas omnis in homi- nibus ⁊ animalibus morbida foret: multiq; languore depressi decumberēt. Cum autem sanctus clemens liberationem ciuitatis pro- misisset hospes primos vr̄bis ipsius aduocat: ⁊ audita narrat. Et concurrente omni popu- lo: sanctus ep̄scopus primo quidez egris ora- tione sua sanitatem restituit. Deinde ad am- phitheatrum accessit: vbi inuocato christi no- mine: diaconem alijs maiorem stola sua circa collum circum: eumq; vti mansuetum catulus post se trahere cepit. Vbiq; aut vt a sancto docti fuerant: kyri eleison clamantibus: ⁊ cle- mentem sequentibus: ipse vsq; ad flumen vr̄- bi contiguum: q; salia dicitur diaconem tra- xit: ⁊ in eodem flumine demersit. Omnis vo- alia diaconum ⁊ serpentum multitudo maio- rem beluam secuta: ⁊ in eodez amne a sancto submersa fuit. Sicq; sanctus om̄ne populuz ad xp̄m cōuertit: ⁊ baptizauit. Vbiq; plurib⁹ annis sedem ep̄alem tenuit. Et post felix pa- storis regimē i pace quieuit. v. kal. decēbris. Et in eodem oppido tumulatus iacet.

De sanctis Barlaam ⁊ iosa- phat confesso. Cap. cxij.

Barlaam et

iosaphat heremite q̄- r̄uitā iohes damasce- nus copilauit apud in- diā claruerūt. Cū em̄ vniuersa illa p̄ia xp̄i- anis ⁊ monachis iple- ta eēt. Rex qdā aue- nur xp̄ianos oēs ⁊ p̄ci- pue monachos p̄seq̄bat. Interea regi p̄cer- pulcherrim⁹ nascit: ⁊ iosaphat appellatur: p- cuius natiuitate rex cū omni populo dijs im- molauit: ⁊ quinquagintaquinq; astrologos: quid futurū esset de puero iterrogauit. Qui omnes ipsum magnuz in potentia ⁊ diuitijs futurum p̄dixerunt: tamen xp̄ianam religio- nem quas pater oderat coliturum p̄nostrari- sunt. Quod rex plurimū ex pauescens: in ciui- tate seorsum palatium speciosissimū construi- fecit: ⁊ ibi puerum ad habitandū posuit. Vbi secum iuuenes pulcherrimos collocauit: man- dans illis: vt nec mortē: nec infirmitatē: nec senectutem: nec paupertatem: vel aliquid qd- posset afferre tristitiam nominarent ei: sed omnia iocūda illi proponerēt: quatenus nihil de futuris cogitare posset. Et siquis ex mini- stris infirmabat continuo: ip̄o amoto alius surrogabat: nec xp̄s ab aliquo noīari p̄esu- mebat. Cui aut iuuenis adoleuisset in omni sapiētia edoctus admirās cur pater eum tali- ter reclusisset: quendā de seruis sibi familia- riorum de hoc interrogauit: dicēs se in multa tristitia positū eo q; sibi foras egredi nō lice- ret. Ad p̄ audies ⁊ dolēs: eqs pari fecit: ⁊ choros plaudātes aī eū mittere: ⁊ ne qd ei fe- dū occurreret diligēt phibuit. Ip̄o ergo ali- qñ p̄cedēte vnū leprosum ⁊ vnū cecū obuios habuit. Quos vidēs ⁊ stupēs qd h̄ eēt iōsuūt. ⁊ a ministris didicit: q; passiōes sūt q; hoīb⁹ ac- cidūt. De q; ille p̄p̄t iherudine talia videndi v̄l audiēdi anr̄ eē cepit. Alio die sene rugo- sū ⁊ icuruatū ⁊ balbutiēdo loq̄ntē iuenit: ⁊ ad- mirās de h̄ eēt req̄suūt. Audiuīq; q; p̄p̄t ano- rū mltitudine ad talē statū deuenit: cuius fi- nis est mors quā oēs v̄l i ip̄a etate v̄l i miori- exp̄iri opteret. Que oīa iuuenis notās i mltā erat tristitia: s; corā p̄fe p̄debat leticiā desi- derās i via salutē edoceri. Cū aut h̄ oīa mona- chus qdā noīe barlaā habitās i deserto fre se- naar p; sp̄m cognouiss; admonitōe dñia mer- catoris habitu assumpsit: ⁊ ad ciuitatē illam deuenit. Locutusq; est pedagogo iosaphat: dicēs se lapidem p̄ciosum venalē habere: qui sua virtute quasq; infirmitates curabat: quē regi iosaphat v̄dere volebat. Ille autēz cū sibi p̄io lapidem ondī petiuisset. Barlaā r̄ndit q; lapis ip̄e talē v̄tutē h̄ret vt siq; q; cor- pore nō eēt integer. ip̄m aspiceret: primo lu-